

[Bollmann]

alm. vurdering, for sådan måtte jeg forstå ministeren.

Wilhjelm (VS):

VS er tilhængere af en inddragelse af kapitalgevinsterne for alle ejerboliger. Det er klart, at de så bliver nødt til at stå på en eller anden måde som offentlig prioritet, indtil man forlader ejerboligsektoren. Det er også muligt. Vi vil selvfølgelig ikke være med til at ophæve den regel, der er meget beskeden på dette lille hjørne, selv om vi også anerkender, at den virker forholdsvis tilfældigt. Men det er den anden vej, vi skal gå.

Jeg vil heller ikke afvise, at der kan være socialt skæve eksempler, man kan hive frem her. Det er sikkert meget rigtigt, at der er folk, der fra gammel tid har boet på en større grund med et forholdsvis beskedent hus, og den almindelige samfundsudvikling har gjort, at den grund nu er blevet vurderet så enormt højt, at man kommer over den grænse, der er sat, men det er vel i de færreste tilfælde så, at det er disse ældre mennesker på deres gamle dage, som fremskridtspartiets ordfører talte så varmt for, der har problemet. Det er vel nok, når det kommer til stykket, deres arvinger i de allerfleste tilfælde. Det er vel ikke så almindeligt, at når man har fastholdt, at man ønskede at bo på det sted, fordi man havde boet der hele sit liv, at så springer man til at flytte fra det lige i det øjeblik, man passerer denne 50 pct.s grænse, hvor man så får at vide, at hvis man flytter nu, skal man kapitalgevinstbeskattes af for tjeneren. Det er vel nok, som jeg sagde, i langt de fleste tilfælde arvingerne, det drejer sig om.

Vi vil godt være med til at undersøge, hvordan tingene har udviklet sig, og hvor meget det er den ene gruppe og den anden gruppe, men vores grundholdning er altså bestemt af, at vi i virkeligheden synes, at hovedproblemet er, at andre kapitalgevinster går fri.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man kan jo spørge, om den nuværende lov i grunden giver noget provenu på dette område. Sikkert ikke i de frie handler, for hvis man er udsat for at skulle betale kapitalvindingsskat, vil man selvfølgelig sørge for at bygge så meget til – en stue, en kvist eller

noget andet – at vurderingsforholdene bliver anderledes, og derved kan man ved senere salg unddrage sig kapitalvindingsskatten.

Derfor ved jeg ikke, om det støder imod vores økonomiske forlig, om vi eventuelt skulle tilsige de konservative velvillig behandling af dette forslag, også gældende for 1980. Det vil vi da selvfølgelig undersøge.

Vi har ment og mener stadig væk, at det er et lille hjørne af den særlige indkomstskat, som aldrig skulle have været der. Selvfølgelig kan man fremføre nogle fornuftige grunde til, at man skulle have den, men jeg mener ikke, som udviklingen har været, at den viser sin berettigelse, idet den jo stort set i tide kan omgås af de fleste; de, der har de økonomiske muligheder, kan omgå denne paragraf.

Det samme gælder jo 1.400 m²-paragrafen. Hvis man har over 1.400 m², skal man pludselig til at beskattes med særlig indkomstskat. Det er noget urimeligt at lave sådan en fast skæring. Nu ved jeg nok, at hvis man ikke kan udstykke, skal man ikke beskattes, hvis man får en berigtigelse af dette fra kommunen. Men det er da klart, at enhver, som er forudseende, vil sørge for, hvis vedkommende ønsker at sælge, at nedbringe det til under de 1.400 m², så begge regler skulle sådan set ophæves på én gang. Det ville være en retfærdighedshandling over for dem, som ikke er spekulative nok på dette område.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har aldrig været nogen varm tilhænger af kapitalvindingsskatten, og det kunne da så nok forlede de konservative til at tro, at vi vil støtte det foreliggende forslag. Det vil vi imidlertid ikke. Når vi er modstandere af kapitalvindingsskatten, er det, fordi det er en engangsafgift, der kan give likviditetsmæssige problemer, der hæmmer omsætningen og i den forbindelse også udskyder et generationsskifte, som ud fra mange hensyn kunne være ønskeligt.

Vores venlighed over for det konservative lovforslag – og jeg kan se, at venstre og fremskridtspartiet også er med, men det er jo konservativt i sin tendens i hvert fald – ville nok også være større, hvis der samtidig i det konservative forslag var indeholdt nogle bestemmelser om, at man ville omlægge en-